

MELDURIN

Tónleikurin hevvur alt at siga

– Eg eri púra bitin av klaveri og kann als ikki ímynda mær ein gerandisdag uttan klaverspæl. Tónleikurin fyllir so mikið nógv í lívinum, at tað er bara ein heilt nattúrligur partur av mær. Soleiðis sigur 22 ára gamli klaverúrmælingurin, Mattias Kapnas, sum um vikuskiftið vann talentkappingina Stella Polaris

Rannvá G. Fossaberg

Hann byrjaði sum fimm ára gamal at spæla klaver. Leygardagin vann hann finaluna í stóru talentkappingini innan klassiskan tónleik, Stella Polaris, sum fór fram í Norðurlandahúsinum. Hetta er ein kapping, sum er ætlað klassikum tónleikarum undir 24 ár.

Sostatt er Mattias Kapnas mettur at vera tann besti unglingurin á føroyska tónleikapallinum hvat klassiskum tónleiki viðvíkur.

– Sjálvandi eri eg glaður fyri at hava vunnið kappingina, men fyri meg var tað líka so stórt, at eg nú fekk møguleika at vísa fleiri av teimum, sum eg havi stóra virðing fyri, hvat tað er, eg dugi, sigur Mattias Kapnas, sum dagliga gongur á Kongaliga Danska Musikkonservatoriuminum í Keypmannahavn. Í fjør bleiv hann bachelor og heldur nú fram á fjórða ári á kandidatinum.

– Hóast eg klári meg væl í klaverspæli, so er tað ikki soleiðis, at eg eri komin sovandi til tað støðið, eg nú eri á. Tað krevur hart arbeiði, og onkrir tímar framman fyri klaverium hava so sanniliga verið strævnir, sigur Mattias.

Uppvaksin í tónleikaheimi

Fyrstu ferð Mattias fór til klaverspæl, var hann fimm ára gamal, og familjan búði í Belgia.

– Babba, Nicholas Kapnas, tókst nógv við tónleik um tað mundið og spældi á professionellum støði. Hann vildi fegin, at vit systkini skuldu spæla

Mattias Kapnas saman við kenda klaverspælaranum Boris Berman

okkurt ljóðføri, og tað bleiv so til klaver, fortelur Mattias, sum er fegin um, at valið fall á klaver fram um okkurt annað ljóðføri.

– Klaver er eitt gott ljóðføri at byrja við, tí dugir tú klaver, er lætt at skifta til okkurt annað ljóðføri. Tað gevur onkursvegna eitt rættiliga gott harmoniskt forstáls, sigur Mattias.

Hóast hann í dag klárar seg framúr væl á klaverinum, so vísir hann á, at klaverspæl ikki fall honum heilt nattúrligt at byrja við.

– Eg vil siga, at eg havi havt trupulleikar sum flest onnur, ið hava spælt klaver. Tað var als ikki super lætt hjá mær, men við miðvísari venjing og sjálvandi eisini áhuganum fyri tónleiki, so havi eg ment meg til tann klaverspælaran, eg eri í dag, sigur Mattias.

Sum sjei ára gamla

flutti familjan til Føroya, og Mattias fór í Sankta Frans skúla. Árin í barnaskúlanum hava havt stóra ávirkan á seg sum tónleikara, heldur hann.

– Tónleikur fyllti nógv í skúlanum, vit sungu ofta og brúktu rættiliga fitt av tíð upp á tónleik, og tað dámdi mær ótrúliga væl. Har var tað kul at fáast við tónleik, sigur Mattias.

Einki trýst heimanifrá

Hóast pápi Mattias, Nicholas Kapnas, altíð hevur fingist við klassiskan tónleik og eisini er undirvísari á Musikk-skúlanum, hevur Mattias ongantíð merkt, at hann hevur verið trýstur heimanifrá til at fáast við tónleik.

– Eg havi ikki á nakran hátt følt, at eg havi verið tvungin til at venja klaver. Sjálvandi hevur pápi mín havt stóra ávirkan á meg og mitt klaverspæl. Hann tekur

tónleik ógvuliga seriøst, men fyri meg er tað bara ein positívur hugburður at hava, sigur Mattias og heldur fram:

– Vit hava altíð havt klaver heima, so tá eg havi sitið og vant, hevur hann lurtað væl og er komin við ráðum og viðmerkingum. Eisini um hann hevur sitið í einum øðrum rúmi. Tí hevur tað onkuntíð verið sum at hava ein klaverlærara heima við hús. Kanska hevur tað onkuntíð verið strævið, men eg havi ongantíð verið trýstur av hvørki babba ella mammu at spæla klaver. Eg havi altíð tímað tað sjálvur, sigur Mattias.

Hann dylir tó ikki fyri, at tað hava verið tíðarskeið, har hann hevur tímað minni væl at spælt klaver.

– Ta einu tíðina brúkti eg nógva tíð upp á fótbólt og eisini skateboard. Kanska hevur tað eisini verið við

